

Asrımızda cihad

“Eskiden nasıl bir cihad anlayışı vardı ki, anadan, yardan, serden geçmişler? Sahabe efendilerimiz yurtlarında kalmamış, dünyanın dört bir tarafına dağılmışlar? Cihad nedir? Faziletleri nelerdir? Günümüzde nasıl olmalıdır? Bize ne gibi vazifeler düşmektedir?”

Cihad, yer yüzünde Allah'ın varlığının, birliğinin ve Allah kelâmının tebliğ edilmesi ve İslâm'ın yayılması için büyük bir cehd göstermek, yüksek bir gayret ve himmetle çalışmak demektir.

Allah'ın dînini insanlara tebliğ etmek Peygamberlerden sonra inananların görevidir. Şüphesiz cihad ve tebliğde çok yüksek faziletler vardır. Peygamber Efendimiz (asm) tebliğ ve cihad görevini nasıl yürütmüşse, O'nun (asm) şerefli sahabeleri tebliğ ve cihad görevini nasıl yürütmüşlerse, sahabeleri takip eden şerefli nesiller cihad vazifesini nasıl yürütmüşlerse, onları takip eden bizler de bu yüksek vazifeyi yerine getirmekle yükümlüyüz.

Cenâb-ı Hak cihad edenlere büyük mükâfât vaad etmiştir. Örneklere bakalım: “Ey İmân edenler! Pek acı bir azaptan kurtaracak kârlı bir yolu size göstereyim mi? Allah'a ve Resûlüne îman eder, Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edersiniz. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Böylece Allah günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan Cennetlere ve Adn Cennetlerine hoş ve temiz meskenlere yerleştirir. Bu ise pek büyük bir kurtuluştur! Ve size çok seveceğiniz bir başka nîmet daha nasip eder ki, o da, Allah'ın yardımı ve yakın bir fetihtir. Mü'minlere müjdele. Ey îman edenler! Allah'ın dîninin yardımcıları olun! Nasıl ki, Meryem oğlu İsâ havârilere, 'Allah yoluna davette benim yardımcılarım kimlerdir?' diye sormuş, havârilere de, 'Allah'ın dîninin yardımcıları bizleriz!' demişlerdi. İsrâîl oğullarından bir topluluk ona iman etti. Bir topluluk da kâfir oldu. Biz de îman edenlere, düşmanlarına karşı kuvvet verdik ve üstün geldiler.” (1)

Selman (ra) bildirmiştir: Ben Resûlullah'ı (asm) şöyle söylerken işittim: “Bir gün bir gece hudutta nöbet tutmak, bir ay oruç tutmaktan ve gecelerinde ibâdet için ayakta

durmadan hayırlıdır. Nöbette ölürse yapmakta olduğu amelinin sevabı devam ettirilir. Ona rızkı eksiksiz verilir. Kabir imtihanından da emin olur.” (2)

Bir adam Resûl-i Kibriyâ Efendimiz’e (asm): “Yâ Resûlallah! Bana cihada denk bir şey söyleyebilir misiniz?” dedi. Allah Resûlü (asm):

“Onun dengini bulamıyorum!” dedi. Sonra: “Mücâhid evinden çıktığı vakit sen de mescidine girip namaza duracaksın ve hiç bırakmayacaksın. Oruç tutacak ve hiçbir gün yemeyeceksin. Nasıl, buna güç yetirebilir misin?” buyurdu. Adam: “Buna kim tâkat getirebilir?” dedi. (3)

Ebû Saîd el-Hudrî (ra) anlatmıştır: Resûlullah Efendimiz (asm): “Yâ Ebû Saîd! Rab olarak Allah’ı, din olarak İslâm’ı, Peygamber olarak Muhammed’i (asm) kabul ve tasdik edene Cennet vâcip olmuştur!” buyurdu. Ebû Saîd bundan hayret ederek:

“Yâ Resûlallah! Bu sözleri bana tekrar eder misiniz?” dedi. Resûlullah Efendimiz (asm) tekrar etti. Sonra ilâve etti: “Bir şey daha var ki, kul onun sâyesinde Cennette yüz derece yükseltilir. Bu derecelerden her iki derecenin arası da gök ile yer arası kadardır” buyurdu.

Ebû Saîd: O şey nedir yâ Resûlallah?” diye sordu. Allah Resûlü (asm): “Allah yolunda cihad etmektir. Allah yolunda cihad etmektir” buyurdu. (4)

Şüphesiz cihad, din ve vicdan hürriyetini tanımayan veya kısıtlayan bir ilke değildir, zor kullanmak değildir, icbârda bulunmak değildir, insanları inanmaya mecbûr bırakmak değildir. Yoksa, teklif sırrına zıt bir ameliye olur ki, dîn buna müsaade etmez. Hiçbir Peygamber kanaatlere icbâr yolunu seçmemiştir. Cihadda hür irâdeyi korumak, kollamak ve hür irâde ile tercih yapılmasını sağlamak esastır.

Cihadın amacı, aslâ baskı oluşturmak değil; Allah’ın dîninin özgürce anlaşılmasını önleyen şartları imhâ etmek ve tevhid inancının hür irâde ile kabul edilmesini engelleyen karşı baskıları ortadan kaldırmaktır. Nitekim, tarih boyunca Müslümanlar fethettikleri topraklarda halkın dînine ve inanç yapısına müdâhale etmemişler; onları kiliselerinde veya sinagoglarında serbest bırakmışlardır. Dîn tercihi hususunda onları vicdanî kanaatleriyle baş başa bırakmışlardır.

İslâm’ın evrensel normlarından birisi olan “vicdanî kanaat ve düşünce hürriyeti”nin, asrımızda dünya toplumları tarafından en üstün değer olarak kabul edilmesi ve korunması İslâm tebliğinin önündeki duvarları yıkan en büyük bir gelişme olmuştur. Düşünce ve kanaat hürriyetinin geliştiği medenî toplumlarda dîni neşretmek ise ancak kitapla, kalemle, ilimle ve hikmetle mümkündür. Asrımızda maddî cihad, yerini

mânevî cihada bırakmıştır. Artık Bedüzzaman'ın ifâdesiyle silah ve kılıç yerine, hakiki medeniyet ve hakkaniyetin mânevî kılıcı ile cihad yapılacaktır. (5)

Çünkü artık toplumlar bilgi toplumudur. Bu zamanda bilgiyi, aydınlığı, tekniği, görgüyü, yüksek ahlâkî ve hukûkî değerleri elinde tutan üstünlük kazanmaktadır. Öyleyse bu çağda bu değerlerle cihad yapılacaktır. Bu değerlerin tamamı Kur'ânâ aittir. Öyleyse bu çağ, Kur'ân çağıdır. Öyleyse bu çağda cihad, Üstad Bedüzzaman Saîd Nursî Hazretlerinin ifâdesiyle "îmân-ı tahkîkî" kılıncıyla yapılacaktır. (6) Bize düşen, îmanımızı tahkîkî derecede öğrenmek ve elimizden geldiğince insanlara da faydalı olmaktır. Cenâb-ı Hak, iman ve Kur'ân için mücâhede edenlerin yar ve yardımcısı olsun. Âmîn.

Dipnot:

- (1) Saf Sûresi: 10-13;
- (2) Riyâzu's-Sâlihîn, 1288;
- (3) Buhârî, Cihad, 8/1176;
- (4) Müslim, İmâre, 116;
- (5) Tarihçe-i Hayat, s. 83;
- (6) Şuâlar, s. 243